Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Alithia

1882-01-14

þÿ 1 8 8 1 : µ ¹ Â Ä ¿ Ç ¬ ¿ Â º ± ¹ Ä · ½ ¬ ²

þÿ ® Ä ¹ Â º ± » µ ¯ Ä ± ¹ Ä ¿ À ± Á µ » ¸ Ì ½ . .

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/11277

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Β'. ΕΝ ΛΕΜΕΣΩ ΚΥΠΡΟΥ. 2|14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1882. Αριθ. 50

ΑΛΗΘΕΙΑ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Συνδρομὴ ἐτησία πριπληρωτέα, ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου σελίνια δέκα. Ἐν ταῖς χωρίσεις [illegible] Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ Γραφείου καὶ Τυπογραφείου "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" [illegible] Δημητρίου Λατσιπαΐδου ἀριθ. 56.
Ἐκδότης ὁ συντάκτης Α.Κ.ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ. (Editor A.C.Paleologos)

φράγνυσι τὴν γραμμήν. Ἐγγραφα Κυβερνητικὰ ἢ Δημαρχικὰ πρὸς ἓνα πέντε τὴν γραμμήν. Ἀρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" καταχωρίζονται δωρεάν.

1881.

Εἰς τὸ χάος καὶ τὴν ἄβυσσον, ἥτις καλεῖται παρελθὸν, κατέπεσεν εἰς ἔτι ἐνιαυτὸς, τὸ δεκατρὶ δώδεκα μηνῶν καλούμενον μέλλον καὶ πρὸ δύο ἔτι ἡμερῶν παρὸν, κατετάχθη ἤδη εἰς τὴν θέσιν τοῦ παρελθόντος.

Τί κατὰ τὸν παρελθόντα τοῦτον ἐνιαυτὸν σπουδαῖον ἐγένετο ἀνὰ τὴν ἡμετέραν σφαῖραν, οὐκ ἔστιν ἡμῶν ἴδιον νὰ ἐξετάσωμεν. Ἐν στενωτάτῳ δημοσιογραφικῷ κύκλῳ διατελοῦντες καὶ κύριον προσορισμὸν ἔχοντες τὴν ἐξιστόρησιν καὶ ἀνέλιξιν τῶν παρ' ἡμῖν ἰδίως συμβαινόντων, δὲν ἐνδιατρίβομεν οὔτε περὶ τὰς ὁλοφρονίας Αὐτοκρατόρων καὶ Προέδρων δημοκρατιῶν, οὔτε περὶ πολέμους καὶ εἰρηνεύσεις Ἀσιατῶν καὶ Ἀφρικανῶν πρὸς Εὐρωπαίους, οὐδὲ περὶ ἐπαναστάσεις καὶ ταραχὰς λαῶν καταδυναστευομένων ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ τοῦ πολιτισμοῦ, οὐδὲ περὶ ἐκδικήσεις καὶ καταδικάσεις βασιλοκτόνων, οὐδὲ περὶ ἀτυχῶν θυμάτων πυρκαϊῶν, πλημμυρῶν, σεισμῶν καὶ ναυαγίων· ταῦτα πάντα ἀφίεμεν τοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐντριβέσι συναδέλφοις, τοῖς καὶ χρόνον καὶ χῶρον ἱκανὸν ἔχουσι καὶ κάλαμον γεγυμνασμένον κεκτημένοις. Μὴ δυνάμενοι ὅμως ὡς Ἕλληνες ν' ἀφῶμεν ἀπαρατήρητον σπουδαιότατον διά τε ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν κοινὴν ἡμῶν φιλόστοργον Μητέρα γεγονὸς, ἀναφέρομεν ἐνταῦθα τὴν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ φαύλου καὶ ἀπηνοῦς ζυγοῦ τριακονταετισμυρίων ἀδελφῶν ἡμῶν, αἵτινες βουλήσει θεία καὶ ἐπινεύσει τῶν κραταιῶν τῆς γῆς εἰσῆλθον εἰς τὰς ἀγκάλας περιλημένης Μητρὸς χαίροντες καὶ εὐλογοῦντες τὴν μετὰ πολυστένακτον καὶ ἀτέραμνον δουλείαν ἀναπεύλασιν αὐτοῖς λαμπρὰν καὶ φαεινὴν ἡμέραν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀπολυτρώσεως αὐτῶν. Ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ συγχαίροντες αὐτοῖς καὶ ἡμεῖς οἱ ὑποδεδουλωμένοι καὶ στενάζοντες εἰσέτι ἀδελφοὶ αὐτῶν καὶ ἐκ ψυχῆς εὐχόμενοι ὑπὲρ τῆς ὡς τάχιστα ὑπὸ τὴν αὐτὴν μητέρα συνενώσεως ἡμῶν τε καὶ ἁπάντων τῶν διεσπασμένων τμημάτων τοῦ ἀτυχοῦς Ἑλληνισμοῦ, χωροῦμεν εἰς τὴν ἐν συνόψει ἀνέλιξιν τῶν παρ' ἡμῖν κατὰ τὸ ἐκπνεῦσαν ἤδη ἔτος.

Ἐπιχειροῦντες ὅμως ν' ἀναμνήσωμεν συνοπτικῶς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας τὰ κυριώτερα τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ νήσῳ πολιτικῶν συμβάντων κατὰ τὸ ἄρτι λῆξαν ἔτος, πολὺ ὑποπτεύομεν ὅτι θὰ εὑρεθῶσι πολλαὶ ταυτολογίαι ἐν τῷ παρόντι ἀπολογισμῷ, οὕτως εἰπεῖν, καὶ τῷ ἐν τοῖς πρώτοις φύλλοις τῆς "Ἀληθείας" δοθέντι περὶ τῆς τέως πολιτικῆς τῶν παρ' ἡμῖν ἀρχόντων· διότι ἀφοῦ ἔμειναν τὰ αὐτὰ πρόσωπα, ἔχοντα φυσικῶς τὴν αὐτὴν καρδίαν καὶ κεφαλὴν, βεβαίως ἐτηρήθη πιστότατα καὶ ἡ αὐτὴ πολιτικὴ καὶ ἡ ἀκράδαντος εἰς ἑαυτοὺς πεποίθησις ὡς καὶ ἡ ἀτέκμαρτος δυσπιστία καὶ περιφρόνησις πρὸς τοὺς νησιώτας, γνωσθεῖσα ἡμῖν νῦν σκαιότερόν πως ἢ πρότερον ἐκ στόματος τοῦ ἀρχιδικαστοῦ κ. Πόζιλ.

Νέα δ' ἀποτελέσματα ἔχομεν ν' ἀναγράψωμεν ἀριθμόν τινα Ἐπιταγῶν ἀρτιφανῶν ἐν τῷ αὐτῷ καὶ αἱ πρότεραι πνεύματι συντεταγμένων, αὔξησιν τῶν φόρων διὰ διαταγῆς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ (!) συμβουλίου ἐπιβληθεῖσαι ἐπὶ τῆς μάλλον ἀξιοθρηνήτου μερίδος τῶν κατοίκων καὶ ἀπελπισμὸν καὶ τῶν ὀλίγων μεινάντων αἰσιοδόξων ἐκ τῶν ἐντεπίων. Τὸ τελευταῖον τοῦτο γεγονὸς μὴ δυνάμενος πλέον ὁ Μ. Ἀριμοστὴς ν' ἀρνηθῇ μετὰ τὰς ἀθρόους παραιτήσεις τῶν ἔν τε τοῖς Δημαρχιακοῖς καὶ διοικητικαῖς συμβουλίοις Ἑλλήνων, ζητεῖ, ὡς ἠκούσθη, νὰ παρερμηνεύσῃ, ὡς ἡ σταθερῶς εὐνοουμένη μέθοδος αὐτοῦ καὶ τῶν περὶ αὐτόν. Λέγει δηλ. ἡ λέγουσιν ὅτι, ἴσχυσαν ἐπὶ τέλους οἱ ὀλίγοι ταραξίαι νὰ ἀπομακρύνωσι τῆς διοικήσεως καὶ τοὺς τέως εὐχαριστουμένους ἐκ τοῦ τρόπου αὐτῆς. Τὸ ἐφ' ἡμῖν, μὴ θέλοντες νὰ δώσωμεν τὴν ἁρμόζουσαν προσωνυμίαν εἰς τὴν πεισμονα ταύτην αὐταπάτην, παρατηροῦμεν μόνον ὅτι εἶναί πως ἀφύσικον τὸ παραδέχεσθαι καὶ πιστεύειν ὅτι, ὀλίγοι ταραξίαι ἢ ἡ ὀλιγάριθμος "φίλερις μερὶς", κατὰ τὴν γλῶσσαν τοῦ ἐνταῦθα ὀργάνου τῆς Διοικήσεως, ἴσχυσαν ν' ἀποπλανήσωσιν 160 χιλ. Ἑλλήνων ἢ μᾶλλον ὁλόκληρον τὸν πληθυσμὸν τῆς νήσου (διότι γινώσκομεν καλῶς ὅτι καὶ οἱ Τοῦρκοι, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς πράγμασι, δὲν εἶναι ἠχαριστημένοι ἐκ τοῦ διοικητικοῦ συστήματος), ὥστε ν' ἀπαρνηθῇ τὴν κρίσιν του καὶ νὰ θεωρῇ τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα δῆθεν ἔργα τῆς Διοικήσεως ἄσκοπα καὶ ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν νῆσον, ἀντὶ δ' εὐγνωμοσύνης, νὰ τεκμηριοῖ ἐν πάσῃ θεσει περιστάσει μῖσος καὶ ἀποστροφὴν πρὸς τοὺς διοικοῦντας, καὶ δὴ τοσαύτην, ὥστε νὰ καταστήσῃ πάλιν τὸν "Cyprus Herald", τὸ εὐνοούμενον τοῦτο τέκνον τε καὶ θρέμμα τῆς Διοικήσεως, νὰ μὴ δύνηται νὰ τηρήσῃ τὴν δέουσαν εὐκοσμίαν ἐν ταῖς ἐκφράσεί του, ἐνῷ ἦτο πλέον παρὰ ἔγκαιρον νὰ ἴδωσι τὰ πράγματα διὰ πιστοτέρων διόπτρων ὅπως πεισθῶσιν (ἂν πράγματι δὲν ἐπείσθησαν) ὅτι, ἡ πείσμων ἐμμονὴ των ἐν τῷ ἐπ' ἀρχῆς ἐγκαινισθέντι συστήματι ἀπεξένωσεν αὐτοὺς πλέον μέχρις ἐνὸς πάντων τῶν κατοίκων.

Εἴπομεν ὅτι ηὐξήθησαν καὶ πάλιν οἱ φόροι, καὶ φοβούμεθα ὅτι θὰ κραυγάσωσιν οἱ ἀδρόμισθοι ὑπάλληλοι· ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀληθέστατον, δυστυχῶς. Κατὰ τὴν νέαν τοῦ Βαλῆ διαταγὴν ἐπεβλήθη ἐπὶ ἑκάστου φορτώματος καυσίμων ξύλων φόρος δύο δηναρίων (πεννῶν), οἱ δὲ κάτοικοι τῶν ψυχρῶν ὀρεινῶν μερῶν, ὧν ἕκαστος δεῖται κατὰ μέσον ὅρον 200 φορτώματα ξύλων διὰ τὸ μαγειρεῖον, τὴν θέρμανσιν, τὸν φωτισμὸν, τὴν ἐκστάλαξιν τοῦ οἰνοπνεύματός του καὶ τὴν σκευασίαν οἰκιακῶν τινων γλυκισμάτων ἐκ γλεύκους, θὰ πληρώνωσι μόνον διὰ τὴν καυσίμον ὕλην περισσότερον ποσὸν πάντων τῶν φόρων αὐτῶν ὁμοῦ λαμβανομένων, πλὴν τῆς δεκάτης! ἡ αὐτὴ δὲ διαταγὴ ὥρισε καὶ 17 σελίνια δι' ἑκάστην ξηρὰν πεύκην! Ὥστε, ὅταν μετά τινα χρόνον οἱ κάτοικοι τῶν μεμακρυσμένων ἀπὸ τὰ παράλια μερῶν δὲν θὰ ἔχωσι στέγην, ὑφ' ἣν νὰ κλίνωσι τὴν κεφαλὴν, θὰ παύσῃ τὸ ἐν Βαρωσίοις φαινόμενον, ὅπερ ἐσκανδάλισε τοσοῦτον τοὺς Συντάκτας τοῦ "Cyprus Herald", διότι οὐ μόνον ἐν συναθροίσεσιν, ἀλλὰ καὶ "εἷς ἕκαστος Κύπριος" συναντῶν Ἄγγλον ὑπάλληλον, θὰ καταράται αὐτῷ μεγαλοφώνως, τὸ ὀλιγώτερον, καὶ κατὰ πρόσωπον.

Ἀλλ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου γενόμενοι, δέον νὰ μνημονεύσωμεν μεταξὺ τῶν νέων προϊόντων τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ τὸν παρ' ἡμῖν τεχθέντα "Cyprus Herald", ὅστις, ὡς αἱ κακαὶ γλῶσσαι λέγουσι, λαμβάνει τὰ ἄρθρα του ἐκ Λευκωσίας καί τινων ἐν Λεμεσσῷ Ἀγγλων, ἤτοι παρ' ἀνθρώπων, οἵτινες, γινώσκοντες ὅτι μισοῦνται ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου ὡς ἔχθιστα φρονοῦντες περὶ αὐτοῦ, δὲν δύνανται νὰ γράψωσι καὶ ἐκτιμήσωσι τὰ πράγματα μὲ ἠσυχίαν πνεύματος, ὡς ὡμολόγησαν ἤδη ἔν τινι προσφάτῳ φύλλῳ, ἁπλούστατα δὲ συνεχίζουσι τὰς ὡραίας ἐκθέσεις τῆς Κυανῆς βίβλου των. Ἐν ἐκείναις, ὅπως ὑπεκφύγωσι τὴν συζήτησιν περὶ τῶν ἀναμφρίστων γεγονότων, ἀρνοῦνται γράφοντες τοῖς μακρὰν τῶν πραγμάτων προϊσταμένοις τῶν ὅτι, τὰ διεκτραγῳδοῦντα τὰς ἐλεεινότητας τοῦ διοικητικοῦ συστήματος κυπριακὰ φύλλα "ἀπώλεσαν πᾶν αἴσθημα εὐκοσμίας", ἐν δὲ τῷ ὀργάνῳ των, καθὸ μὴ φοβούμενοι τὰς οὐχὶ πολὺ μαλακὰς παρατηρήσεις τοῦ Λόρδου Κιμβερλεϋ, προβαίνουσι περαιτέρω, ἀποκαλοῦντες αὐτὰ εὐγενῶς βάναυσα καὶ χαμαίζηλα. καὶ, κατὰ συνέπειαν, ἀνάξια προσοχῆς εἰς πάντα ἔχοντα κρίσιν τινά. Ὡραία ἡ μέθοδος αὕτη, νὴ τὸν Κύνα, καὶ εὔκολος, καὶ ὅμως διὰ τῆς ἥκιστα ἠθικῆς ταύτης μεθόδου ἐπιτυγχάνεται ἐξαίρετα ὁ σκοπός των, ἤτοι ἡ ἐξαπάτησις τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ προϊσταμένων, παρ' ὧν ὁ Κύπριος λαὸς ἤλπιζε τὰ βέλτιστα καὶ οἱ ἴδιοι ἐφά-

νησαν τὸ κατ' ἀρχὰς ὅτι δὲν θὰ ἠνείχοντο νὰ βαυκαλιζωνται ὑπὸ τῶν στερεοτύπων φρασιδίων "κτίζονται νέαι οἰκίαι", ἐν Λεμησσῷ, (περισσότεραι δημοπρατοῦνται ἐν Λάρνακι), "ηὔξησεν ἡ εὐημερία τοῦ λαοῦ" (ἡ Μεσαορία λιμώττει ἕνεκεν τῆς ἐρυσίβης καὶ τῆς ἀκρίδος), "τὰ κεράτια καὶ αἱ σταφυλαὶ εἶναι πολλαὶ ἐφέτος" (θὰ ἦσαν περισσότεραι ἂν συνιστῶντο εἰρηνοδικεῖα καὶ ἀγροφύλακες), κτλ. κτλ.

Ἐν τῷ ἀπολογισμῷ τοῦ λήξαντος ἔτους πρέπει νὰ καταλέξωμεν ἓν ἔτι Ὑπόμνημα τοῦ Ἑλληνικοῦ τῆς νήσου πληθυσμοῦ καὶ μίαν ἀναφορὰν τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, συνελθόντων εἰς Λευκωσίαν, πρὸς τὴν Α. Ἐξοχ. τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἀποικιῶν ἀπευθυνόμενα. Ἀφοῦ δὲ τὰ ἔγγραφα ταῦτα θὰ συνοδευθῶσι μετὰ τῶν σχολίων τῶν πατρώνων τοῦ συστήματος, καθ' οὗ τὰ παράπονα τοῦ λαοῦ, ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ εἴπωμεν ὅτι οὐδὲν γενναῖον ἀποτέλεσμα ἀπεκδεχόμεθα, ἀλλ' ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀπόπειρα αὕτη ἔσται ἡ τελευταία ἐν τῷ εἴδει της, μεθ' ἣν πλέον οἱ Κύπριοι ὀφείλουσι σπουδαίως νὰ σκεφθῶσι περὶ ἀποστολῆς πρεσβείας εἰς Λονδῖνον ὅπως ἴδωσι πρόσωπον πρὸς πρόσωπον τοὺς ἐν Λονδίνῳ ἄνευ πλέον τῶν τιμίων μεσιτῶν, διότι ἄλλως οὐκ ἔστιν ἐλπὶς σωτηρίας.

Ἐν ἑπομένῳ φύλλῳ θέλομεν ἀναπτύξῃ τοὺς λόγους τῆς ἐκ πρώτης ὄψεως φανησομένης ἴσως τολμηρᾶς καὶ ἀπελπιστικῆς ἐκφράσεως τοιαύτης ἰδέας.

ΑΘΛΟΙ ΖΑΠΤΙΕΔΩΝ.

Πρό τινων ἡμερῶν γέρων τις χωρικὸς, Χ Γιάννης Γεωργῆ ἀπὸ Κορφὴν, περιερχόμενος τοὺς ἀγρούς του μετὰ πυροβόλου, ἐθεάθη μακρόθεν ὑπὸ πεντάδος ζαπτιέδων μεταβαινόντων εἰς χωρίον τι. Οὗτοι ἅμα ἰδόντες τὸν χωρικὸν τὸν ἐκάλεσαν παρ' αὐτοῖς, πλὴν οὗτος μὴ ἀκούσας ἐξηκολούθει τὴν ὁδοιπορίαν του. Ἀφοῦ δ' ἐπανειλημμένως τὸν ἐκάλεσαν καὶ εἶδον ὅτι δὲν προσεῖχεν αὐτοῖς, ἦλθον πρὸς αὐτὸν, τὸν ἀφήρεσαν βίᾳ τὸ πυροβόλον καὶ τὸν ἐκτύπησαν τόσον, ὥστε ἡμάτωσαν τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπόν του· εἰς τὰς φωνὰς τοῦ δυστυχοῦς γέροντος ἀφίκετο ὁ ἐκεῖ που εὑρισκόμενος υἱός του Θεοδόσιος, ζητήσας δὲ νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν αἰκιζόμενον πατέρα του, ὑπέστη καὶ οὗτος τὰ αὐτά. Ὡσεὶ μὴ ἤρκουν δὲ ταῦτα, οἱ σαρικοφόροι ζαπτιέδες ἤγαγον νυκτὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτῶν κακοποιηθέντας πατέρα καὶ υἱὸν εἰς Λεμησσὸν, λέγοντες ὅτι ἀντέστησαν αὐτοῖς! Ἐκτὸς δὲ τῶν δύο τούτων οἱ γεννάδαι ἐξύλισαν καὶ τὸν μουκτάρην τῆς Κορφῆς Μηνᾶν Χριστοφῆ, διότι....δὲν ἐγίνωσκε ποῦ εἶχε καταφύγει δραπέτης τις τῶν φυλακῶν! Καὶ τοὺς τρεῖς ρηθέντας χωρικοὺς εἴδομεν ἐνταῦθα μὲ καθημα τωμένην τὴν κεφαλὴν, τὸ πρόσωπον καὶ τὰ ἐνδύματα· οἱ ζαπτιέδες ἐνήχθησαν ὑπὸ τῶν χωρικῶν, ἐσμὲν δὲ περίεργοι νὰ ἴδωμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης ταύτης καὶ τὴν ἐπιβληθησομένην αὐτοῖς τιμωρίαν. Τὰ ὀνόματα τῶν πέντε φρουρῶν τῆς τάξεως (sic) εἶναι τὰ ἑξῆς. Χασὰν Ὄμπασης, Ἀχμὲτ, Ἰσοὺφ Τριμηκλινιώτης, Σελεημὰν καὶ Μεχμέτ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τήν τε παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἡ ταύτην ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ ἀντὶ τῆς Πέμπτης, καθ' ἣν ἐπαιάνιζεν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, κατὰ παράκλησιν τοῦ Δημάρχου ἐπαιάνισε Παρασκευὴν, δηλ. ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ἡ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους καθ' ἡμᾶς. Σὺν τοῖς ἓξ δὲ τεμαχίοις τοῦ προγράμματος, ἐπαιάνισε χθὲς ἡ τουρκικόν τι ἐμβατήριον, μεθ' ὃ ἡ τὸ ἡμέτερον "Μαῦρ' εἶν' ἡ νύκτα σ' τὰ βουνά". Ἅμα ἡ μουσικὴ ἤρξατο τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν τοῦτο ᾆσμα ἡ ῥαγδαῖαι ἡ παρατεταμέναι χειροκροτήσεις ἡ ἐπευφημίαι ἐπλήρωσαν τὸν ἀέρα ὑπὸ τοῦ εἰς τὴν πλατεῖαν συνωστισμένου ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, στέφανος δὲ ἐξ ἀνθέων προσηνέχθη τῷ ἀρχιμουσικῷ ἡ ἄνθεσιν ἐρράνθησαν οἱ παιανίζοντες μουσικοί· αἱ αὐταὶ δὲ ζωηραὶ χειροκροτήσεις ἡ ἐπευφημίαι ἐπανελήφθησαν ἡ μετὰ τὸ πέρας τοῦ ᾄσματος, ἐξάλλου ἐκ τῆς εὐχαριστήσεως ἡ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ γενομένου τοῦ πλήθους, ὅπερ ὅπως δείξῃ τὴν εὐαρέσκειαν ἡ εὐγνωμοσύνην του, ἀπεκαλύφθη κατὰ τὴν κρότησιν τοῦ τῆς Σ. Ἀνάσσης ὕμνου ἡ ἐζητωκραύγησε.

Πρὸς τὸν καλοκἄγαθον Συνταγματάρχην κ. Hackett, εὐαρεστησάμενον νὰ τιμήσῃ τὰς ἡμετέρας ἑορτὰς ἡ νὰ εἰσακούσῃ τῶν ἡμετέρων εὐχῶν ὅπως ἐντείληται τῇ στρατιωτικῇ μουσικῇ νὰ παιανίσῃ ἡ Ἑλληνικὸν τεμάχιον, ἐκφράζομεν τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας ἡ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην ἡμῶν τε ἡ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν.

—o—

Ὁ κ. Φαίρφηλδ ἀνεχώρησε τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς Ἀγγλίαν.

—o—

Τὸν "Cyprus Herald" μὴ ἐπανορθώσαντα παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἡμῶν τὴν ὑφ' ἑαυτοῦ κακοβούλως διαστραφεῖσαν ἐκ Πάφου ἀλληλογραφίαν ἡμῶν θεωροῦμεν ἡ αὖθις ἄξιον τῶν αὐτῶν ἐπιθέτων, δι' ὧν τὸν ἀπεκαλέσαμεν ἐν τῷ 55 φύλλῳ ἡμῶν.

—o—

Ἡ χθὲς κομισθεῖσα "Κλειὼ" περιέχει τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου. "Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις θὰ ἐγκαινίσῃ προσεχῶς ἐν Κύπρῳ σπουδαίας μεταρρυθμίσεις, ἐν αἷς ἡ ἡ εἰσαγωγὴ τῆς ἑλληνικῆς ὡς ἐπισήμου (;) γλώσσης."

—o—

Κύριε Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας".

Ὁ ὑποφαινόμενος Πλοίαρχος ναυαγήσας παρὰ τῇ ἀκτῇ Βαρωσίων κατὰ τὰς 17)29 Δεκεμβρίου 1881 ἐκφράζω καὶ διὰ τοῦ τύπου τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου πρὸς τοὺς κατὰ καλὴν τύχην μου εὑρεθέντας Πλοιάρχους Νικόλαον Αὐγερινὸν καὶ Μιχαὴλ Διακίδην Συμαίους, οἵτινες μετὰ τῶν πληρωμάτων των καὶ μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτοὺς ἐμπειρίας καὶ ἱκανότητος, ἔσπευσαν βοηθοί μου, μεταχειρισθέντες ὑπὲρ ἐμοῦ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν τελεσφόρα μέσα ὅσα ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ἀπῃτοῦντο.

Καὶ ταῦτα κατὰ καθῆκον εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν ἀφιλοκέρδειαν αὐτῶν.

Ἐξ Ἀμμοχώστου 29)10 Ἰανουαρίου 1882.

Στέφανος Γιανούλης Χῖος.

Πρὸς τὴν Ἀξιότιμον Σύνταξιν τῆς "Ἀληθείας".

Ἐγκαρδίως λυπούμεθα ὅτι ἐξ ἐπιστημονικῆς τιμῆς διατελοῦμεν ὑπόχρεοι νὰ μὴ πληρώσωμεν τὸν φιλικὸν πόθον, ὃν ἔντιμός τις Κύριος, Ὁ Ω., μετὰ τοσαύτης ἄλλως τε εὐγενοῦς θέρμης ἐξέφρασεν ἡμῖν ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος. Ὁπόταν τὸ κρυπτὸν διαδεχθῇ τὸ φανερὸν καὶ τὴν ἀνωνυμίαν ἀντικαταστήσῃ τὸ ἰδιόχειρον ὀνοματεπώνυμον, κατὰ τὰς ἀπαραβάτους ἀπαιτήσεις τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἀγωγῆς, περιττὸν κρίνομεν νὰ δηλώσωμεν αὖθις ὅτι ἄσμενοι ἀποδεχόμεθα πᾶσαν δημοσίαν συζήτησιν. Ὁ πολεμῶν ἐν σκιᾷ ἢ πρὸς σκιὰν, πράττει ἀνάξια ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἐπιστήμης, ἣν ὑπηρετεῖ.

Ἐν Λεμησσῷ 9 Ἰανουαρ. 1882.

Ι. Δ. ΚΑΡΕΜΦΥΛΑΚΗΣ.

ΤΙΣ ΠΤΑΙΕΙ

Ἡ Κύπρος, ὑπὸ τὸ κράτος τοι αὐτης ἀνωμαλίας, οἵα ἐπεκράτησεν ἀπὸ τῆς κατοχῆς, ἐγένετο προφανῶς οὐχὶ τὸ ῥόδον τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλ' ἡ ἄκανθα τῶν κυριαρχῶν ἡ τῶν ἐν αὐτῇ οἰκούντων, ὁ δὲ μαργα

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΝΟΣΗΛΕΥΘΕΝΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1881 ΕΝ ΤΩι ΔΗΜΟΤΙΚΩι ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩι ΛΕΜΗΣΣΟΥ

(ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Νοσοκομείου).

Διάγνωσις	Ἀριθ:	Ἴασις	Θάνατος	ὅσοι ἐν τῷ Νοσοκομ. διὰ Ν. Ἔτος.
Διαλείπων πυρετὸς	19	19		
Τυφοειδὴς ,,	7	6		1
Ρευματισμοὶ	7	7		
Σύφιλις	12	12		
Κήλη	1	1		
Ἀναιμία	4	3		1
Ὀφθαλμία	1	1		
Στοματῖτις	4	4		
Πνευμονία	9	6	3	
Δυσεντερία	1	1		
Βλεννόρροια	15	15		
Δερματικαὶ νόσοι	1	1		
Ἕλκη	7	6		1
Τραύματα	10	9	1	
Ἐπιθηλ. καρκῖνος (ἐγχείρισις)	1	1		
Φθίσις	1	1		
Ὀρχῖτις	1	1		
Ἐρυσίπελας	1	1		
Κάταγμα	4	4		
Σηψαιμία	1		1	
Ἐκτρόπιον (ἐγχείρισις)	1	1		
Μανία τῶν οἰνοφλύγων	1	1		
Μαρασμὸς (σφακέλισις)	2		2	
Ἐγκεφαλικὴ συμφόρησις	1			1
Πλευρῖτις	1		1	
Κατάρρους τῆς μήτρας χρόνιος	1			1
Σύφιλις τοῦ παρελθόντος ἔτους	2	2		
τὸ ὅλον	116	103	8	5

Κατὰ τὸν ἀνωτέρω κατάλογον ἐνοσηλεύθησαν ἐν τῷ Δημοτικῷ Νοσοκομείῳ Λεμησσοῦ 83 Χριστιανοὶ διαφόρων δογμάτων καὶ 33 Ὀθωμανοὶ, ἐξ ὧν 99 ἄνδρες καὶ 17 γυναῖκες καὶ ἐκ τῶν ὁποίων 92 εἶναι ἐντόπιοι καὶ 24 ξένοι· ἐθεραπεύθησαν ἐξ αὐτῶν 103, ἀπέθανον 8 καὶ μένουσι διὰ τὸ νέον ἔτος ἐν τῷ Νοσοκομείῳ 5.—

Ἐν δὲ τῷ Δημοτικῷ Πτωχοκομείῳ εὗρον περίθαλψιν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 10 ἄνδρες καὶ 13 γυναῖκες ἐξ ὧν αἱ δύο τυχοῦσαι ἔγκυοι ἔτεκον, προσετέθησαν δὲ καὶ ἕτεροι 20 ἐκ τῶν παθόντων ἐκ τῆς πλημμύρας, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸν Α'. καὶ Β'. μῆνα τοῦ ἔτους. Ἐκ τῶν πρώτων 23 ἀπέθανον 3, εἷς ἀνὴρ καὶ 2 γυναῖκες, 8 ἐξῆλθον καὶ 12 ὑπάρχουσι σήμερον ἐν τῷ Πτωχοκομείῳ.—

Ὁ Δήμαρχος

ΧΡ. ΚΑΡΤΑΗΣ.

ρίτης τῆς Μεσογείου ἀπολέσας
τὴν ἑαυτοῦ ἀξίαν ϗ καλυφθεὶς ὑ
πὸ ζοφερῶν ἀντικειμένων, κατήν
τησε ν' ἀπολέσῃ ϗ τὴν ἑαυτοῦ φύ
σιν· εἰς τοῦτο ὡς πατριῶται ὀφεί
λομεν νὰ ἐρωτήσωμεν,ὡς ποτέ τις
τῶν ἐν Ἑλλάδι, τοὺς νοήμονας
πολιτικοὺς ἡμῶν ϗ τοὺς προϊ
σταμένους, τίς πταίει; Ὁ τόπος, ἤ
οἱ κυριαχοῦντες;

Ὁ τόπος σεβασθεὶς τοὺς κατα
κτητὰς, ἀναπεπταμέναις χερσὶν ἐ
κρότησεν ὑπὲρ αὐτῶν ϗ φιλοφρόνως
ὑπεδέξατο αὐτοὺς, ὡς ἀγγέλους
δὲ προόδου ϗ πολιτισμοῦ ἐν τῇ νή
σῳ θεωρῶν, πᾶσαν θυσίαν ὑπὲρ
τῶν Ἄγγλων προσήνεγκε, τοῦτο
μὲν οἱ πολῖται ἐπικροτήσαντες, ἐ
κεῖνο δὲ οἱ ἀγρόται τῆς νήσου πα
ριδόντες, μόνον ϗ μόνον ἵνα οἱ μὲν
κυβερνῆται ἐν ἐλπίδι ἐγκατασταθέν
τες ἀνταποδώσωσιν αὐτὰ τοῖς Κυ
πρίοις διὰ τῆς ποθουμένης ἐλευθε
ρίας, ὁ δὲ λαὸς ἐγερθῇ ἐκ τῆς προ
ηγουμένης κακοδιοικήσεως, ἀνακου
φισθῇ ἐκ τῶν ὀχληρῶν τῆς Τουρκί
ας φόρων ϗ λάβῃ οὕτως εἰπεῖν ἀ
ναψυχὴν ἐκ τῆς τυραννίας. Οἱ κυ
ριαρχοῦντες ὅμως, τολμῶμεν εἰ
πεῖν ὅτι, δὲν ἐβάδισαν συμφώνως
τῷ πνεύματι τούτῳ, αἱ δ' ἱεραὶ ἐλ
πίδες τοῦ Κυπρίου λαοῦ παρηγκω
νίσθησαν, εἴτε διότι οἱ κυρίαρχοι
δὲν ἐγνώρισαν καλῶς τοὺς κυριαρ
χουμένους, εἴτε διότι οἱ κυριαρχού
μενοι δὲν ἐξετέλεσαν [ἐν ἀγνοίᾳ]
πάντα τὰ πρὸς ἐκείνους καθήκον
τα αὐτῶν. Οὕτω δὲ οἱ μὲν ἐν ταῖς
ἀρχαῖς Ἄγγλοι δυσπιστοῦντες πρὸς
τὸν Ἕλληνα λαὸν τῆς νήσου δια
φωτίζουσι τὴν Κυβέρνησιν [ὡς αὐ
τοὶ εἶδον ϗ ἔγνων] καθ' ἡμῶν, ὁ δὲ
λαὸς κραυγάζει κατὰ τῆς ἀδικίας
ταύτης, στηλιτεύει τὴν πρωτοφανῆ
ταύτην διαγωγὴν, κινεῖται κατὰ
τῶν αἰτίων, προσεγγίζει τοῖς ἐκ
τάκτοις ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀ
πεσταλμένοις, ἀλλ' ἐκεῖνοι ϗ αὖθις
μετὰ τῶν ἐν Κύπρῳ ἐξεγείρονται
καθ' ἡμῶν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι παρα
πόνων κατὰ τῶν ἐν Κύπρῳ ὑπαλ
λήλων, συσπειροῦνται, ϗ ἡ Κυβέρ
νησις ἀγνοοῦσα ἴσως τὴν μεταξὺ
τῶν ἐν Κύπρῳ ὑπαλλήλων αὐτῆς
ϗ τῶν Κυπρίων ἐπελθοῦσαν διά
στασιν, τηρεῖ αὐτοὺς ἐν ταῖς θέσε
σι πρὸς τιμωρίαν τῶν στηλιτευόν
των τὰ πλάθη ϗ τὰς καταχρήσεις αὐ
τῶν, διευκολύνουσα τὰς ὀρέξεις αὐ
τῶν ϗ ὑποβιβάζουσα τὸν λαὸν εἰς
ἣν οὐκ ἔδει θέσιν, ὅπερ ἀπᾴδει
πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν πεπολιτισμέ
νων λαῶν. Οἱ φόροι ἀντὶ νὰ ἐλατ
τωθῶσιν ἐπλεόνασαν, ϗ ἀντὶ τοῦ
[illegible] στρατιωτικοῦ φόρου ἀ
νηγέρθησαν ἐν μὲν ταῖς πόλεσι μυ
ρία τέλη οὐχὶ ἀποφέροντα τὸ ἀνά
λογον ὄφελος, ἐν δὲ ταῖς κώμαις οἱ
μὲν ἔκτακτοι φόροι οἷοι οἱ ὑπὲρ τῶν
μέχρι τοῦδε ἀδιορθώτων γεφυρῶν
ϗ οἱ ὑπὲρ τῆς ἀκρίδος, δυσανάλο
γοι ὅλως ϗ βαρεῖς πρὸς τοὺς γεωρ
γοὺς, οἱ δὲ τακτικοὶ, οἷοι οἱ τῆς ὑ
περτιμηθείσης δεκάτης ϗ τοῦ ἐν
τῇ ξηρᾷ τελωνειακοῦ φόρου τῶν
οἴνων, οἵτινες οὐδέποτε, ἐπὶ Τουρ
κίας ἀφίκοντο εἰς τοιοῦτον βαθμὸν
ὅστις σήμερον ἀριδήλως ἐλέγχει
τοὺς νομοθέτας ϗ συμβούλους ἐ
κείνους, οἵτινες ἀπέκοψαν εἰς τοι
αύτας βαρείας τιμὰς τὰ προϊόντα
τοῦ τόπου. Τί δὲ εἴπωμεν ϗ περὶ
τοῦ αὐξηθέντος χαρτοσήμου ϗ ἄλ
λων, ἅτινα ἐξαντλοῦσι τοὺς πόρους
τοῦ λαοῦ; Οἱ κυριαρχοῦντες λοι
πὸν ὀφείλουσι, ταῦτα πάντα λαμ
βάνοντες ὑπ' ὄψιν, νὰ μὴ αἰτιῶν
ται τὸν τόπον, ὡς ὑπερβολικὰ καὶ
τοῦντα ϗ παράλογα. Ἐθεωρήθη
μεν ὡς Ἰνδοὶ, ἐπροπηλακίσθημεν
ὡς ξένοι, ἐζήτησαν ν' ἀποβάλωσι
ἀπὸ ἡμᾶς τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆ
ρα, πλὴν τοῦτο ἐγίνετο ἀφορμὴ,
πλείονος διαστάσεως μεταξὺ Κυβερ
νητῶν ϗ λαοῦ.

Τὰ δίκαια παράπονα τῶν Κυπρί
ων, ἐὰν δὲν ἀντηχῶσιν εἰς τὰ ὦτα
τῶν ἐν Κύπρῳ, ἀντηχοῦσιν ὅμως
μικρὰν τῆς νήσου παρὰ τὰς ὄχθας
τοῦ Ταμέσεως εἰς καρδίαν ἐξηυγε
νισμένην ϗ λεπτὴν, εἰς τὴν καρδί
ας τοῦ διέποντος τὰς ἡνίας τοῦ ὅ
λου Ἀγγλικοῦ ἔθνους, ὅστις γνω
ρίζει νὰ ἐκτιμᾷ τὰ ἔθνη εἰς τὰ ὁ
ποῖα ἀνήκει ἐκτίμησις. Ἐὰν παρα
πονώμεθα κατὰ τῶν διοικούντων
διατὶ ὁ νόμος νὰ μὴ διαψεύσῃ τὰ
παράπονα ἡμῶν, ϗ ἐὰν κραυγάζω
μεν κατὰ τῆς ἀνωμαλίας ϗ τοῦ κυ
κεῶνος τῶν ἐν Κύπρῳ δικαστηρίων,
διατὶ νὰ μὴ ἀναγνωρίζωσι τὸν τρι
γέλαφον τοῦτον τοῦ δικαστικοῦ συ
στήματος, διατὶ νὰ μὴ ἐπιρρίπτηται
τὸ ἐλάχιστον φῶς εἰς τὴν καλυπτο
μένην ἀλήθειαν; διατί νὰ μὴ τίθηται
χαλινὸς εἰς τοὺς ἀτακτοῦντας, δια
τί νὰ μὴ παύῃ ὁ κυκεὼν ϗ νὰ μὴ
ἀντικαθιστᾷ αὐτὸν ἡ συστηματοπε
ποιημένη διαγωγὴ, ἡ ἐπικρατοῦσα
παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τῶν πεπο
λιτισμένων μερῶν; Διατί νὰ μᾶς
ἐπιρρίψωσι τὸν θόρυβον τοῦτον,
ὅστις ἐν παντὶ φαίνεται κωλύων
τὸ λειτουργεῖν εὐστηματοῦ νόμου;
Ἐκεῖ ἀκούεις εἶναι σύστημα τοῦ δι
καστηρίου ϗ οὕτω πρέπει νὰ γεί
νῃ παρὰ τὰς κραυγὰς τῶν φωναζόν
των [illegible]
[illegible]
ζων Καδῆς ἡ ὑπόθεσις οὕτω πρέ
πει νὰ θεωρηθῇ ὡς διέταξεν ὁ δεῖ
να ϗ δεῖνα κ. τ. λ.

(ἀκολουθεῖ)

———o———

Λευκωσίᾳ 15 Δεκεμβρίου 1881.
Κύριε Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας"

Εὐαρεστήθητε νὰ δημοσιεύσητε τὰ ἑπό
μενα χάριν τῆς ἀληθείας ϗ τοῦ δικαίου.

Ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ὑπάρχει ἄνθρωπός
τις, Χατζῆ Θεόδουλος Σακκᾶς λεγόμε
νος, μετερχόμενος τὸν τοκογλύφον. οὗτος
εἶχε τοκίσει εἰς δύο χωρικοὺς 960 γρ.
διὰ νὰ τοῦ ἐμβάσουν 60 λίτρας ἐλαιόλα
δον τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου πρὸς 16γρ.
τὴν λίτραν· ἐπειδὴ ὅμως ἐφέτος αἱ ἐλαῖ
αι ἦσαν ὄψιμοι, δὲν ἀπεκόπησαν ἐγκαί
ρως ϗ τοιουτοτρόπως οἱ δυστυχεῖς χωρι
κοὶ δὲν ἠμπόρησαν νὰ φέρωσιν εἰς τὴν συμ
φωνηθεῖσαν ἡμέραν τὸ ἔλαιον εἰς τὸν κ.
Σακκᾶν, ἀλλὰ παρῆλθον 2—3 ἡμέραι ἀ
πὸ τὴν συμφωνίαν των. Ὁ κ. Σακκᾶς λοι
πὸν ἐνήγαγε τοὺς ἀθλίους τούτους χωρι
κοὺς εἰς τὸ Ταβῆ ϗ κατώρθωσε νὰ κατα
δικασθῶσι νὰ τῷ πληρώσωσι τὰς 60 λίτ
ρας πρὸς ἓν μετζῆτι ἤτοι 31 γρόσια τὴν
λίτραν! ἐνῷ τὸ ἔλαιον πωλεῖται ἐνταῦθα
πρὸς 20—21 γρ. ἡ λίτρα· οὕτω λοιπὸν
ἀντὶ τῶν 960 γρ. ἅτινα ἐδάνεισεν, ἔλαβε
κατ' ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου 1860 γρό
σια!!! Τὰ σχόλια ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ
Χατζῆ Θεοδούλου Σακκᾶ ϗ τοῦ Ταβῆ ἀ
φίνομεν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἀναγνώστου.

Εἷς ἀκροατὴς ἐν τῷ Ταβῇ.

———o———

ΒΑΡΩΣΙΑ 21]2 Ἰανουαρίου 1882.

Κύριε Συντάκτα,

"Καὶ κόρκορος ἐν λαχάνοις ϗ Σαοὺλ
ἐν προφήταις" ϗ ὁ ἐν Λεμησσῷ Ἀγγλι
στὶ συντασσόμενος "Κῆρυξ" ἀναιδῶς καυ
χώμενος ἐπὶ ταῖς ἐξ Ἀμμοχώστου ἀνταπο
κρίσεσί του.

Δὲν αἰσθάνεται ἄραγε δημοσιεύων τοι
αύτας ἀπερισκέπτους φρασεολογίας ὅτι
περιφρονεῖται ἢ μᾶλλον οἰκτείρεται ὑπὸ
τῶν ἀναγινωσκόντων τὰ κακεντρεχῶς κα
τὰ τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων δημοσιευόμενα
οὐτιδανὰ ϗ χαμερπῆ ἄρθρα του;

Ὁποία λογικὴ ϗ συνείδησις παρακινεῖ
τὸν ἐκ Σμύρνης εἰς τὴν πολυπαθῆ ταύτην
νῆσον ὡς λύκον καταφυγόντα Συντάκτην
τοῦ "Κήρυκος" νὰ ἐξεμῇ τόσας βαναύσους
ὕβρεις κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ τῆς Νήσου
πληθυσμοῦ;

Ἐν τούτοις περιφρονήσαντες ϗ ἐκ τῶν
προτέρων περιφρονοῦντες αὐτὸν, λαμβάνο
μεν ἀφορμὴν ὅπως δημοσίᾳ διαψεύσωμεν
αὐτὸν ἐπὶ ὅσων κατὰ τῶν ἐν Ἀμμοχώστῳ
Ἑλλήνων ἔγραψεν ἕνεκα τῆς ἐθελοτυφλί
ας του, ἐξαγάγωμεν δὲ ἐκ τῆς πλάνης τοὺς
ἀναγινώσκοντας αὐτὸν, ἐκθέτοντες ἐν ὀλί
γοις τὰ περὶ τῆς ἐν Ἀμμοχώστῳ δημοτι
κότητος τοῦ Λοχαγοῦ Ἴγγλις. Οἱ Ἕλ
ληνες Βαρωσιεῖς οὔτε ἐσκέπτοντο οὔτε ἐ
σκέφθησαν νὰ προσφέρωσι τῷ Λοχαγῷ
Ἴγγλις ἐν τῷ Δημαρχείῳ ἢ ἀλλαχοῦ που
γεῦμα, ϗ οὔτε κἂν τὴν πρότασιν ὑπ' ὄψιν
των ἔλαβον, ὅταν τοῖς προυτάθη, ἀλλὰ
μετὰ περιφρονήσεως τὴν ἀπέρριψαν ϗ
τὴν ἀπεδοκίμασαν μηδ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν
ὀθωμανῶν ἐξαιρουμένων. Οἱ Ἕλληνες Βα
ρωσιεῖς διὰ νὰ μὴ καταδειχθῶσι [illegible]
φθῶσι τὸν Λοχαγὸν Ἴγγλις, [illegible]
χαρὰν [illegible]
ἴδῃ, [illegible] "Ἀ
ληθείας" [illegible]
[illegible]
χουν ϗ [illegible]
ρας τῆς τοῦ "Κήρυκος" Συντάξεως· ἀλλὰ
μόνον ἐνθυμηθέντες τὴν τριετῆ τοῦ Διοι
κητοῦ των διοίκησιν, ϗ ἀναλογισθέντες
μίαν πρὸς μίαν τὰς πράξεις αὐτοῦ, δὲν ἐ
πέτρεψαν ἑαυτοῖς ν' ἀποχαιρετήσωσιν αὐ
τόν.

Ὅτι δὲ ὁ Δήμαρχος Ἀμμοχώστου ἔ
γραψε τῷ Λοχαγῷ Ἴγγλις ζητῶν αὐ
τῷ συγγνώμην ὅτι ὡς Δήμαρχος ἐφοβεῖ
το νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ ϗ ὡς ἄτομον δὲν ἠ
δύνατο, ϗ τοῦτο, [νομίζομεν, παρεμορφώ
θη ὑπὸ τῆς Συντάξεως τοῦ "Κήρυκος"
διότι ὁ Δήμαρχος δὲν ἔγραψεν αὐτῷ εἰς
Ἀμμόχωστον, ἀλλ' εἰς Λευκωσίαν ἐπὶ ατο
μικῇ φιλίᾳ ϗ γνωριμίᾳ, ϗ οὐχὶ ὅπως ὁ
ἔντιμος "Κῆρυξ" τὸ περιγράφει. Ἐπι-
τραπήτω λοιπὸν ἡμῖν νὰ εἴπωμεν ὅτι ϗ
τὸ τοιοῦτον εἶναι αὐτόχρημα ψεῦδος
ὅτι δηλ. ὁ Δήμαρχος ἔγραψε "φοβού-
μενος νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ". Κατόπιν δὲ
τούτων ὀφείλομεν ν' ἀποδείξωμεν τῇ ἀξιο
πίστῳ (;) Ἀγγλικῇ Ἐφημερίδι ϗ οἵαν δη
μοτικότητα ὁ λοχαγὸς Ἴγγλις παρὰ τοῖς
ἐν Ἀμμοχώστῳ ἀπήλαυσεν, ἀνάγκη δὲ νὰ
φέρωμεν αὐτῷ περὶ τούτου τάδε τὰ παρα
δείγματα.

Ἀγνοεῖ ἆρά γε ὅτι ὁ Λοχαγὸς Ἴγγλις
εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις τοσοῦτον γιανιτζαρικῶς
ἔκειρε τοὺς δύο ὀρθοδόξους Ἱερεῖς;

Ἀγνοεῖ ὅτι ὁ ἴδιος ἐμαστίγωσεν ἐν τῇ
οἰκίᾳ του δύο ἐργάτας ϗ ἕνα κυνηγόν;

Ἀγνοεῖ ἐπίσης ὅτι ὁ Λοχαγὸς Ἴγγλις
εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις εὐνοήσας τὸν λάγνον
τῆς Μεσαορίας Μουδίρην Χασὰν Ἐφένδην
οὗ τῆς θρασύτητος ϗ τοῦ φανατισμοῦ ἕνε
κεν, οἱ δυστυχεῖς τοῦ χωρίου Βατιλῆς
κάτοικοι ὑπέστησαν τόσα ϗ ἐντὸς τῆς ἐκ
κλησίας των ϗ παρὰ τοῖς ἐν Ἀμμοχώστῳ
Δικαστηρίοις; πιστεύομεν ὁ "Κῆρυξ" νὰ
μὴ ἀγνοῇ ταῦτα, ἀλλ' ἀμβλυωπεῖ ἢ ἐθελο
τυφλεῖ.

Καὶ τώρα, καθ' ἣν στιγμὴν γράφομεν, ἔ
χομεν ὡς ἥρωα τῆς ἡμέρας τὸν ἴδιον
Μουδήρην εὑρισκόμενον ἐνταῦθα, ϗ αἱ
σημεριναὶ ἔντιμοι αὐτοῦ πράξεις εἶ
ναι ἐπιβεβαίωσις τῶν ἀνωτέρω γραφέν
των.

Ὁ ἀξιότιμος οὗτος Μουδήρης, ὁ
ὑπὸ τῶν "πολυπείρων ϗ δημοτικῶν" Ἄγ
γλων προϊσταμένων του τοσοῦτον εὐνοη-
θεὶς ϗ ἔτι εὐνοούμενος, ἔδωκεν ἡμῖν νὰ
ἐννοήσωμεν ὅτι οἱ τῆς Κυβερνήσεως ὑ
πάλληλοι ἀφοῦ πληρώνονται τόσον ἁ
δρῶς ϗ εἶναι ἐπιτετραμμένοι τὴν φύλαξιν
τῆς τιμῆς, τῆς ζωῆς ϗ τῆς περιουσί-
ας τῶν κατοίκων τοῦ διαμερίσματος
ἐν ᾧ εὑρίσκονται διωρισμένοι, πρέπει ϗ
ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν προϊσταμένων των νὰ
πράττωσι παραδειγματικήν τινα πρᾶξιν
ἔστω ϗ ἄτιμον, διὰ νὰ μένωσι τὰ ὀνό-
ματά των ἀνεξάλειπτα, οἵαν ϗ αὐτὸς πρὸ
ὀλίγου ἔκαμεν.

Ὁ [illegible] οὗτος Μουδήρης ἐ
[illegible] ἐξ Ἀμμοχώστου ἐρχόμενος μετὰ
δύο [illegible], ἀφ' εἰσάξας ἐν τῷ ξενο
δοχείῳ τῆς "Βασιλικῆς δρυὸς" παρακά
λεσε μετὰ [illegible] τὸν ξενοδόχον νὰ τὰ
[illegible] ἐπὶ ὀλίγας ὥρας ἐν δωμάτιον
[illegible] τοῦ χαρεμίου του. Ἐξαπα
[illegible] ἐκ τῶν λόγων του ὁ ἀθῶος ξενο
δόχος, ἐξετέλεσε τὴν ἐντολήν του, ἀλλ'
ἅμα αἱ ὀθωμανίδες εἰσήχθησαν εἰς τὸ δω
μάτιον [illegible] ὅτι [illegible] πόρναι ϗ ὅ
τι ὁ [illegible] οὗτος Μουδήρης ἐν πλήρει
[illegible] νὰ κορέσῃ τὰς κτηνώδεις
ὁρμάς του, [illegible] μετ' αὐτῶν τῷ Βάκχῳ
ϗ τῇ Ἀφροδίτῃ. Τότε λοιπὸν ὁ ξενοδόχος

μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἐσπευσαν πρὸς τὸ δωμάτιον, ἐν ᾧ ἦσαν κεκλεισμένοι, ἐξαγαγόντες αὐτόν τε καὶ τὰς πόρνας του δίκην χοίρων, τῷ ἀπέδωκαν τὰς ἀνηκούσας αὐτῷ φιλοφρονήσεις, συνδεύσαντες αὐτὸν μέχρι τῆς ὁδοῦ, διώκοντες, ὑβρίζοντες καὶ καταγελῶντες αὐτὸν ἕως ὅτου ἔγεινεν ἄφαντος.

Τοιαῦται πράξεις περιποιοῦσι τιμὴν τοῖς προϊσαμένοις αὐτοῦ ἄραγε; ἢ διὰ τῶν τοιούτων ὑπαλλήλων ἀποκτᾶται ἡ παρὰ τῷ λαῷ δημοτικότης;

ο ο

Ἡ ΝΗΣΟΣ ΚΥΠΡΟΣ
κατὰ τὸν Γάλλον ALBERT GOUDRY
(Μετάφρασις κ. ΕΥΡΥΒΙΑΔΟΥ Ν ΦΡΑΓΚΟΥΔΗ.)
(Συνέχεια ἐκ τοῦ ἠγουμ. φύλλου.)

Ἕνεκεν τῆς αἰσθήσεως ἣν παρήγαγεν ἡ ἢ μετάπαρουσία ἐξάγωδτι ἡ Κύπρος σπανίως βλέπει τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὴν Εὐρωπαίους. Ὅταν ἐσκηνῶμεν παρά τι χωρίον, ἑκατοντάς ἀνθρώπων, γυναικῶν, παιδίων, γερόντων, ὀκλάδην καθημένων κατὰ τὸν τουρκικὸν τρόπον, ἔναντι τῆς σκηνῆς, κατισκόπουν τὰς ἐλαχίστας ἡμῶν κινήσεις, ἤρχοντο νὰ συμβουλευθῶσιν ἡμᾶς ὡς ἰατροὺς· οἱ Κύπριοι δὲν ἠδύναντο νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι δὲν εἴμεθα ἐπιδέξιοι γόητες, ἱκανοὶ νὰ ἐξορκίσωμεν τὰ πονηρὰ δαιμόνια τὰ παρέχοντα τὰς νόσους. Οἱ ἄνθρωποι, οὓς ἔσχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρατηρήσωμεν, εἰσὶν ἥκιστα φιλόξενοι, ἀλλ' ἀσυνεῖς. Δὲν ἀκούονται δι' ὅλου δολοφονίαι· οὐδέποτε μᾶς ἀφῆρεσαν τὸ ἐλάχιστον ἀ ὁκ. Μᾶς Λατροὶ μὴ εἴπεν ὅτι δὲν ἀπώλεσε κανὲν τῶν πραγμάτων του ἐκτὸς φιαλίδος κολωνιακοῦ νερροῦ, τὸ ὁποῖον ἔπιον οἱ ἀγωγιάται του. Οὐδὲν ἦττον, δέον νὰ προφυλάττηταί τις ἕνεκεν τοῦ Μουσουλμανικοῦ φανατισμοῦ. Κατά τινα ἑσπέραν, ἐνῷ ἐπήγνυον τὴν σκηνὴν ἡμῶν εἰς χωρίον καλούμενον "Πόλιν τῆς Χρυσοφῶς", μετέβημεν νὰ παρατηρήσωμεν κόσμον παρὰ τὴν ἐν σοδὸν κήπου ἀκούοντα μουσικήν· ἠγνοοῦμεν ὅτι ἦν συνάθροισις γυναικῶν. Ἀμέσως εἴδομεν ὅλον τὸ χωρίον συνωστιζόμενον· τὰ γραΐδια ἐκράυγαζον, οἱ ἄνδρες ἐκράβδισαν τὰς ράβδους των· ἐν τέλει ἐπετέθησαν κατὰ τῆς σκηνῆς ἡμῶν. Ἔσωσεν ὁ ἀμὴν, ἄλλα τί ἠδυνάμεθα καθ' ὁλοκλήρου χωρίου; ὁ ὄχλος μᾶς περιέβαλλε καὶ δὴ εἰς τρόπον ἐπικίνδυνον, ὅτε ἐπεκέβη ὀθωμανὸς, ἄνδρωπος ἐπιτροπῆς, εἰς ἡμετέραν σωτηρίαν. Ὁ διοικητὴς ἐφυλάκισε τὸν πρωτουργὸν τῆς ἐπιδέσεως, ὃν ἀπεφυλάκισα μετὰ μῆνα, ἐνδοὺς εἰς τὴν παράκλησιν γέροντος καλέντος μοι ὑπὸ τοῦ χωρίου· "ἀδελφέ, μοὶ εἶπε, ὁ ἄλλαχ εἶναι ἀγαθός· ἔσο καθάπερ αὐτὸς· σοὶ ὁμοιάζει εἰς τὸν λευκὸν μου κόγωνα ὅτι οἱ Φράγκοι τοῦ λοιποῦ θέλουσι σμίκεσθαι παρ' ἡμῖν".

Διὰ νὰ λάβῃ τις ἰδέαν τῶν Μουσουλμάνων κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τοῦ Ἰσλαμισμοῦ, δέον νὰ μεταβῇ εἰς Κύπρον. Ἐκεῖ ἀνεβλάστησαν, ἀπὸ τίνων ἐν τοῖς γενεσιουργαῖς συναλλαγαῖς ἡ λίαν φιλόθρησκοι, δὲν πίνουσιν οἶνον, δὲν τρώγουσι κρέας χοίρινον ἢ καθ' ἑκάστην ποιοῦσι τοὺς ἀγνισμοὺς ἢ τὰς δεήσεις των, ἀλλ' εἰσὶ φανατικοὶ, μοιροκρατημένοι [fatalistes] ἢ ἀγράμματοι εἰς τὸ ἔπακρον. Αἱ γυναῖκές των καλύπτονται αὐστηρῶς· ἐὰν τις χὸν συνελαμβάνετο μία τις τούτων ἄνευ περικαλύμματος, ἤθελεν ἀμέσως μεταφέρει τὸ περιβάλλον τὰ σέρνα της ἐμπρόσθιον πρὸς τὸ πρόσωπον ὅπως τὸ καλύψῃ. Κατακτηταὶ τῆς νήσου, οἱ Τοῦρκοι, προσφέρονται πρὸς τοὺς Ἕλληνας μετὰ πολλῆς τῆς περιφρονήσεως. οἱ κατοικίαι των εἰσὶ κεχωρισμέναι τῶν τῶν χριστιανῶν· συνεχῶς διαμένουσι ἐν ἰδίοις χωρίοις, διακρινομένοις πόρρωθεν ἐκ τῆς περικαλλοῦς αὐτῶν φυσιάς, διότι οἱ τοῦρκοι εἶναι φίλοι τῶν κήπων.

Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἧττον(;) τῶν τούρκων τίμιοι, ἀλλὰ νοημονέστεροι ἢ πρὸς τοὺς χριστιανοὺς φιλοξενώτεροι. Παρ' ὀλίγοις ἐκ τούτων δύνασαι νὰ θαυμάσῃς τὸν Ἑλληνικὸν τύπον, ἅτε τῆς τουρκικῆς ἐπικρατήσεως ἐπαφησάσης τὰ ἴχνη τῆς παλαιᾶς· οὐδὲν ἦσον ἐν Λάρνακι, ἔνθα διαβιβάσαν οἱ πλουσιώτεροι τῶν Ἑλλήνων, φρᾷ τις περικαλλεστάτας παρειδὰς μὲ πεπυκνωμένην τὴν κόμην, δι' ἧς δίκην διαδήματος, περιβάλλουσι τὸ ἰδιῶ μέτωπον ἢ ἣν καθαρίζουσι διὰ φυσικῶν ἀνθέων· ὁ κεκριφαλος οὗτος προβιβάζει τὴν καλλονήν των. Εἷς τι χωρίον κατὰ τὸ ἀνατολικὸν τῆς νήσου μέρος, Ριζοκάρπασον, οἱ κάτοικοι εἰσὶ γαλανόφθαλμοι, λευκοί, ξανθοτλόκαμοι. Πόθεν πρόερχεται ὁ ξανθὸς οὗτος τύπος ἀπολεσθεὶς ἐν τῷ μέσῳ τῶν μελαγχρόων τύπων τῶν λοιπῶν Κυπρίων; Οἱ κάτοικοι τοῦ Ριζοκαρπάσου μῆποτ τυγχάνουσι λείψανα τῶν Γάλλων, οὓς ἤγαγον οἱ πρίγκιπες Λουζινιάνες ἐπὶ τῶν σταυροφοριῶν; εἰς Κύπρον εὑρίσκονται πολλαὶ ἔχνη τῆς τῶν Γάλλων διαβάσεως, ἢ ὑφίσαται γενικὴ ἰδέα ὅτι ἡμέραν τινὰ θέλομεν ἀναλάβει τὴν κυριότητα τῆς νήσου, ἡ δὲ τοιαύτη ἰδέα τυγχάνει πρισφιλὴς παρὰ τισι μερίδι τῶν κατοίκων.[1]

Παράδοξοι δεισιδαιμονίαι ἐπικρατοῦσιν ἐν τῇ Νήσῳ, ἰδίᾳ ἡ τοῦ βασκάνου ὀφθαλμοῦ. Ἐν βλέμμα, λέγουσιν, ἀρκεῖ νὰ ἀποκτείνῃ σὲ, τὸ τέκνον σου, τὸ σπυρίζυγιόν σου, ἢ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν καταστροφὴν τῆς συγκομιδῆς σου, τὴν συρπόλησιν τῆς οἰκίας σου. Πολλὰ πράσινα ἐμφυτεύματα ἔστι κείμενον σύμβολον ἀποτροπιασμοῦ κατὰ τῆς βασκανίας ὅτι ἔρριψαν βλέμματα δυσοίωνα.

Ἐπειδὴ ἡ πρώτη χορτὴ τοῦ ἐμβάλματος ὁ

---

[1] Παρῆλθεν ἀπεσπασμένως ὁ καιρὸς καθ' ὃν λαός τις, ἵνα ἐπιφυλάξῃ, ὑπεχώρησεν τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πρωτοκαθεδρίαν· ἄλλος τε ὑφίσταται ἀληθὴς ἀποστροφὴ ἀνὰ τὸν ἐλευθερίας· τὸν δὲ ἀληθῆ λόγον ἔχων συναισθάνεται τὴν ἰδίαν ἀξιοπρέπειαν ἢ εἰς τὸ ἐναντίον ὑποτάσσων ἑαυτὸν ἀφορίζει δὲν ἀφίλει νὰ ἀκούσῃ ῥήμα παρ' ἄλλου, ἀλλὰ τὸν λογισμὸν καθὼς ἢ τὴν ἀκοήν, ἅτινα πάντα ἐπάρουν. Ἐμπίπτομεν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἢ φιλοδοξοῦσιν ἢ ἀπαιτοῦσιν

πολαμβάνεται ὡσεὶ ἐπισκόπους, πολλοὶ τῶν ἀνατολιτῶν, προσερχόμενοι πρὸς αἰ, τρέφουσιν ἀλλοῦ τὴν κεφαλήν· φροντίζουσιν ὡσαύτως νὰ θέτωσι κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν κατοικιῶν αὐτῶν ἀντικείμενα παράδοξα ἐπισπῶντα τὴν ὅρασιν· διὰ τὸν λόγον τοῦτον πολλαὶ τῶν οἰκιῶν ἢ πολλοὶ τῶν κήπων ἀσχημίζωνται διὰ κρανίων ἵππων ἢ προβάτων, τεθειμένων ἐν περιόπτῳ τόπῳ. Οἱ Κύπριοι προσφέρουσιν ὡσαύτως λατρείαν τῇ θαλάσσῃ. Ἀκούει τις αὐτῶν λαλούντων "ἔχομεν τριῶν προσάτας ὑπερτέρους τῶν λοιπῶν, τὸν ἅγιον Γεώργιον, τὸν ἅγιον Λάζερον ἢ τὴν ἁγίαν [sic] Θάλασσαν." Ἔχουσιν ἐθνικὴν ἑορτὴν, καλουσίαν τὴν ἑορτὴν τῶν ὑδάτων ἢ τοῦ κατακλυσμοῦ, ἥτις φαίνεται ὡς συνέχεια ἐκείνης, καθ' ἣν πανηγυρίζουσι τὴν Ἀφροδίτην ἀναδυομένην ἐν Πάφῳ ἐκ τοῦ τῶν κυμάτων ἀφροῦ. Παρέτην εἰς τὴν περὶ ἔργον ταύτην ἑορτήν. Τὴν πρωΐαν οἱ κάτοικοι κατέλυζον τοὺς διαβάτας κραυγάζοντες αὐτοῖς, Εὐλογητὸς ὁ Θεός! Πολυπληθὴς κατήρχοντο ὅπως προσφέρωσι τὰ σέβη των τῇ θαλάσσῃ, ἤτοι ἵνα ἐν αὐτῇ ποιήσωσι τοὺς νιπτασμούς των, ἢ ταυρωθῶσι διὰ θαλασσίου ὕδατος· ἡ κυριωτέρα ἑορτὴ τελεῖται ἐν Λάρνακι. Τὰ προάστεια τῆς πόλεως πληροῦνται καμήλων ἢ ἡμιόνων, ἐφ' ὧν μετεφέρθησαν θεαταὶ ἐκ πάντων τῶν σημείων τῆς νήσου. Ἐνταῦθα οἱ Ἕλληνες πίνοντες ῥοδόκρατον ποτόν τι, συζητοῦσι ἢ χειρονομοῦσιν· ἐκεῖ οἱ Τοῦρκοι, ῥοφῶντες καφέ, ἐγείρονται μετ' ἀξιοπρεπείας τὴν ἀνθαρφόρον κεφαλήν των· αἱ γυναῖκές των εἰσὶ περιβεβλημέναι διὰ λευκῶν σινδονῶν, ὑφ' ἃς οὐδὲν μειδίαμα διαφαίνεται· αἱ ὡραῖαι εἶς γάμον κόραι εἰσὶ πλήρεις περιφερείων ἐκ φλωρίων ἢ γρόσια προωρισμένων διὰ τὸν ἀπαρτισμὸν τῆς ἑαυτῶν προικός. Οἱ παῖδες διαμιβάζονται πλακοῦντας ἐκ χαρουπικοῦ μέλιτος· θαυμάσια συστήματα σχηματίζονται παρὰ τὴν ἀκτὴν, καθ' ἃ ἀναφύεται ἔρις τίς πρῶτος τὰ ἐπιβῇ τῶν κομψῶν ἀκάτων τῶν ἐκεῖ που σαθμευουσῶν. Οἱ μᾶλλον εὐκίνητοι διασχίζουσι τὰ κύματα, ἀλλ' οἱ πλειότεροι τῶν ἐπιβατῶν ἐπιβιβάζονται φερόμενοι ἐπ' ὤμων. Ἀλλοίμονον εἰς τὸν μὴ δυνάμενον νὰ τηρήσῃ ἐν τῷ ὕδατι τὴν ὄσμην ἰσορροπίαν! πίπτει εἰς τὸ ὕδωρ, ἐπισκάμπτει τὰς κνημὰς ἢ τὰ συρίγματα τῶν θαυμάζουσι. Ὅταν ἓν τῶν μερῶν πλοιαρίων ἐπιβατῶν των, ἀνωμοτεμνίου, τὰ ἐσῶτα τέμνει. Πρὸς τὰ πρόσω ἔχει δύο μανσαρφάδες, τῶν μὲν παίζοντα σάρπιγγα, τῶν δὲ κυμβαλίζοντα τύμπανον· ἐν τῷ μέσῳ, ξυνωρὶς ἀρχόντων ἢ τοὺς λοιποὺς πλέοντας τῆς τῶν χειρῶν εἰς σημεῖον ῥυθμοῦ· ἡ σκοπὸς, πηγαίνει, ὑποστρέφει ἢ διασταυροῦται ἐπιφέρει ἀκεφίαν μεταξὺ θεωμένων· ἀκολουθεῖ τις ὅπως παρέλθῃ ἡ ἀκεφία· ἀκολουθεῖ

προβάλλουσιν ἀνάριθμα ἀθῆρα, φοίνικες ἢ μυαρίδες, ἡ πόλις αὕτη παρέχει λαμπρὸν πανόραμα· ἀλλὰ μὴ εἰσδύσητε εἰς αὐτὴν, διότι, καθ' ἅπερ ἢ ἐν πᾶσῃ ἑτέρᾳ τουρκικῇ πόλει, θέλετε πικρῶς ἀπογοητευθῆ. Αἱ ἀγοραὶ της εἰσὶν ἀνάξιαι νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὰς ἐλεεινοτέρας τῶν τῶν καθ' ἡμᾶς πόλεων. Οἱ σφαγεῖς διαμελίζουσι τράγους ἢ χοιρία ἐν μέσῳ σκυλλολογίου λείχοντος τὸ αἷμα ἢ καταβιβρώσκοντος τὰ ἔντερα τῶν σφαζομένων ζώων. Τὰ καφενεῖα εἰσὶ πλήρη τοίχων ὀκλάδων καθημένων περὶ τὰς ἀκαπνοῦντων ναργιλέδων· οἱ πανταπωλαι, καθήμενοι πρὸς τὰ πρόσωπα ἀργαληίων καταγίνονται μᾶλλον εἰς ἀπατεῶντας τὸν καταφθάνοντα πολλοὺς τὰ ἐμπορεύματά των. Ἐν Λευκωσίᾳ εὑρίσκει ὁ Διοικητὴς τῆς Κύπρου τὸν ἀποσκέψεμεν. Τὸ μέγαρον αὐτοῦ, καθ' ἅπερ τὰ πλεῖστα τῶν τουρκικῶν μεγάρων, εἶναι ὑψηλὰ συσσώρευσις σαρωθέντων καταμῶν κατὰ τὸ ἥμισυ ἠρειπωμένων. Ὁ Πασσᾶς εἶναι ἰσχυρὸς ἄρχων, μισθοδοτούμενος ἀδρότερον ἢ οἱ ὑπουργοὶ ἡμῶν· ἐν Λευκωσίᾳ ὡσαύτως ἐνοικεῖ ὁ Πατριάρχης[!] τῶν Ἑλλήνων· εἴδομεν περικαλλῆ γέροντα, ἔχοντα βλέμμα ἀπαλλεῶν ἢ πιότητος πατρικῆς. Πολλοὶ Λευῖται ἱσάμενοι ἐν τάξει περὶ αὐτὸν σιγηλοὶ, μὲ τοὺς βραχίονας ἐσταυρωμένους, ὑπέκυπτον τῷ ἐλαχίστῳ αὐτοῦ νεύματι. Ἐθλαγεῖτό τις ἐκ τῆς ἀφωνίας τῆς λαλιᾶς του ἢ πρὸ ὀλίγου ἤθελε τὸν ἀποκαλέσει ὡς τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Λιτεωχίας, Ἰωάρχην Χρυσόστομον..... Ἀλλὰ δὲν παρατείνω τὰς τοιαύτας λεπτομερείας. Ἐπείγομαι νὰ γνωστοποιήσω τὰς παρατηρήσεις μου ἐπὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας, ἢ ἰδίᾳ ἐπὶ τῆς γεωλογικῆς συστάσεως τῆς Νήσου.

[ἀκολουθεῖ.]

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ Κύριος Ἐδουάρδος Ἀραστὴν Μουσικοδιδάσκαλος πρωτίθεται νὰ δίδῃ μαθήματα κλειδοκυμβάλου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κυρίου Καφῶ ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου. Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυνθήσονται οἱ βουλόμενοι πρὸς τὸν εἰρημένον.

Ἐν Λεμεσῷ τῇ 11)23 Δεκεμ. 1881.

Νεοσύστατον κατάστημα φρουτο ραπτικῆς κατωθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Γ. Μαυρουδη πλησίον τοῦ τηλεγραφείου

Εἰδοποιοῦμεν ἅπαντας τοὺς πολίτας τῆς Λεμεσοῦ ὅτι ἀνοίχθηκε τὸ ἀνωτέρω ἐπώνυμον καταστημα ὅπου ἐκτελοῦνται μὲ συντομωτάτην προθεσμίαν πάσης φύσεως ἐνδύματα γυναικεῖα καὶ ἀνδρικὰ μὲ τὴν τελειοτέραν τομὴν καὶ ἐπιμέλειαν. Ἐπίσης ἐκτελοῦνται καὶ ὅλα τὰ εἴδη τοῦ ἐπωνύμου καταστήματος ὡς ἐπίσης καὶ ἐπιδιορθώσεις ἐνδυμάτων ἐπὶ τὸ βέλτιον. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ ἐντιμότης θὰ ἀποτελέσωσι τὸ ἐγγύημα τῆς ἐπιτυχίας τοῦ καταστήματος.